

Pole (prostředí) a „událost“

Pokud chceme pojmově konstruovat model „události“, nesmíme se omezit na vnějšek, ale ani jen nitro události, ale musíme počítat také s „okolím“ události, pokud je nějak ovlivněno tím, že je v něm událost přítomna. A právě toto ovlivňování „okolí“ míníme, když mluvíme o „poli“. Událost tím, že a jak probíhá, nevykonává jen své vlastní „bytí“, ale vytváří už tímto výkonem samým kolem sebe jakési „pole“, které nelze charakterizovat ani jako vnější podobu události, ani jako její „nitro“. Toto „pole události“ můžeme zvnějšku pozorovat a popisovat pouze tak, že pozorujeme a popisujeme okolní události a jejich „reakce“ na toto pole; už to samo vylučuje jakoukoli přímou „objektivaci“, tj. popis pole, jako bychom je mohli izolovat ode všeho toho, co se v tom poli vyskytuje a děje. Ovšem také jiné události vytvářejí kolem sebe své vlastní pole, a tato různá pole se překrývají, prostupují a vytvářejí jakési obecné (tj. pro všechny tam se vyskytují a dějící události společné) místní pole. Tím je způsobeno, že žádné „univerzální pole“ neexistuje a nemůže existovat, protože v každé „lokalitě“ se takové „obecné“ vytváří jinak, z jiných zdrojů a na základě odlišných způsobů reakcí v daném místě probíhajících událostí. To vše platí ovšem pouze za předpokladu, že určitá událost v určité lokalitě vstoupila do kontaktů s jinými událostmi, což můžeme také charakterizovat jako eventuelní proměnu události z virtuální na „reálnou“ (snad lépe než „reálnou“). To se děje dvěma způsoby resp. dvojitou aktivitou: určitá událost reaguje na několik (řadu a někdy velké množství) událostí kolem sebe, a z druhé strany zase tyto jiné (okolní) události reagují na onu určitou událost, kterou máme na mysli a kterou sledujeme (modelově). – Toto „obecné pole“ má tedy celou řadu vlastností, které však nemohou být pozorovány přímo, nýbrž pouze prostřednictvím přesného a náročného pozorování a popisu zvnějšku sledovatelného chování událostí, účastnících se svými vzájemnými reakcemi a s nimi spojenými způsoby svého vzájemného „působení“ na vytváření onoho „obecného pole“ (a to se ovšem neobejde bez úvah a rozvažování na základě pojmových a myšlenkových hypotéz teorií, které budou vždy v pokušení redukcionismu).

(Písek, 120701-3.)